

॥१८॥

तद्भवतां विनीतापकाकूर्मादीनां विचित्रां कथां कथयामि।

राजपुत्रा उचुः ॥ अयं कथ्यताम् ॥ ॥ इति कथारम्भः समाप्तः ॥

म  
मित्रलाभः ॥ विशाशर्मो वाचनशृणुत ॥ सिंप्रति मित्रलाभः

॥१८॥

॥१७॥

आस्वाद्य तोषाप्रमन्ति नयः समुद्रमासाद्य मवन्त्यपेधाः ४६ ॥ तदेते

पामस्मदपुत्राभारतां नैतिशास्त्रोपदेशाय मवन्त प्रमाशंसि ॥ इत्युक्त्वा

तस्य विशाकुशर्मणो बहुमानपुरु सरं पुत्रान्समर्पितवान् ॥ अथ प्रासा

॥ १७ ॥



दृष्टं सुखोपविष्टां राजपुत्राणां पुरस्तत् प्रस्तावक्रमेण संपादितं विज्ञेयं  
प्रवीत भोरजपुत्राः शृणुत ॥ काव्यशास्त्रविज्ञो देवकौलो  
गच्छति भीमतांम् । वसन्ते च मूर्खाणां रिद्ध्या कलहेन च ॥ ५ ॥

॥१८॥

तद्भवतां विनोदापकाकूर्मोरो नां विचित्रां कृपां कथयामि।

राजपुत्राः उचुः ॥ अयं कथ्यताम् ॥ ॥ इति कथारम्भः समाप्तः ॥

म  
मित्रलाभः ॥ विशुशर्मो वाचनशृणुत ॥ संप्रीतिमित्रलाभः

॥१८॥



देवलं गंहद्भिः सुप्रतिष्ठितः ॥ ६५ ॥ यद्येव यगीरेद्रव्यं सन्नि  
र्वरादीष्यते ॥ तस्यासत्सन्निधाने होमवशात्पि दीव्यते ॥ ६५ ॥  
गुरागुराशेषु गुराग्नवन्ति तेन गुरां प्राप्य भवन्ति दोषा ॥

५९५॥

दिग्दशा दाग त्वरा चोपाधारा गोवसन्ति ॥ अथ कदाकिं

चिद्वसन्नायां रात्रावस्ताल चूडा न ताम्बो भगवती कुमुदीनी

नामके चद्रमसी लघुपत्तन नमके नामावापसी प्रबुद्ध ॥

॥ ५९५ ॥



कृतान्तमिव द्वितीयां यां तं व्याख्यसंप्रपत् ॥ तत्र वक्ष्ये कथञ्चि  
न्तपत् ॥ अथ प्रतरेवाग्निं दक्षिणमज्ञातम् ॥ न ज्ञाने किं न ज्ञानि  
तत् दर्शयिष्यति ॥ इत्युक्तं कल्पावदनुसरणक्रमेण व्याख्य

प्रस्तूयते यस्याप माद्यः श्लोकः ॥ असाधनं विनो होनाः बुद्धिः

मन्तः सुहृत्तमाः ॥ साधयन्त्यासु कार्याणि काक कू <sup>मृभगाखु वत् ॥ १॥</sup> ~~मन्त्रसद्काः~~

अस्ति गोदावीरिनी रे विशालः शाला ली तलः ॥ तत्र नातो



॥२०॥

लक्ष्मि लिखः ॥ पतञ्जलीकस्थानसहस्रारिणं यथस्थानं  
शतानि च दिवसे दिवसे मुहुर्मा विस्मिन्निधिरिडतम् ॥२॥  
विषयिणा मिदं सर्वम् कर्तव्यम् ॥ उत्थायोत्थाय वैद्यक्यं

॥२०॥

॥१२॥

पितृभिः मग्नं तं स्वयं देवे मादत्त पुरुषार्थमपेक्षते ॥३४॥

उद्यमेनाह सिध्यन्ति कार्वाणि तमनोरथैः ॥

महिसुप्तस्यासिंहस्य प्रविशति मूरेव मृगाः ॥३५॥ १२॥



पत्नं कुर्यादित्यतः ॥ ३२ ॥ यथा मृत्पिण्डितं कृता क  
रते यद्यदिच्छते ॥ स्वमात्मकृतं कर्म मानवः  
प्रतिपद्यते ॥ ३३ ॥ काकतालीपवप्राप्तं दृष्ट्वा

॥ १३ ॥

धैवकोपया ॥ ३७ ॥ रूपयौवनसम्पन्नाविशालकुल

सम्भवाविद्याहीना न शोभन्ते निगन्धाश्च किं शुकाः ॥ ८ ॥

सूर्वेऽपि शोभन्ते तावत्सभायां वस्त्रवेष्टितः । अप ॥ १३ ॥



गत्वत्वं मापन्नोपाव किंचिन्न भाषते ॥ ३५ ॥ एतच्च  
नपित्वा स राजा पीण्ड<sup>त</sup>सभां कारितवान् ॥ राजा च  
मोः मोः परिडताः श्रूयताम् । अस्ति करिच देवं भूतीव

॥१५॥

द्वान्मामस पुत्रो विद्वान्यो पुत्राणां नित्यमुन्मार्ग  
गाभिनाममधिगतशास्त्राणामिदानीं नीतिशा  
स्त्रोपदेशोऽपुनर्जन्मं कारयितुं समर्थः ॥ काच्यः काज्य ॥ १५ ॥



मातृपितृकृताभ्यासोगुणो तामोतेवात्मकः न गम्य च्युतमा  
लेरापुत्रो भवति परिहृतः ॥३७॥ माताशत्रुः पितावैरी  
जे येन बालो न पाठितः । न शोभते समामध्ये हंसस

॥१५॥

षष्ठ्याम् ॥४३॥ अज्ञान्तरे विशु शर्म नामा महा परिउतः संक  
लनीति शास्त्रतत्त्वज्ञो बृहस्पतिरीवा जयति देव महाकुल  
संभूतास्ते राजपुत्रा मया नोक्षिं ग्राहि तुं शक्यन्ते ॥ पतः

॥१५॥



नाद्वयेनीहितां काचि क्लिया फलवती भवेत् ॥ तन्वापा

रशतेनापि शुक्लत्वाव्यते वक्ता ॥ ४२ ॥ इति स्मिंस्तु ने गुरां

गीर्जेनापत्यमुपजायते ॥ इति किं पदं रागांरां जन्मका प्रसोः

॥१६॥

कृतः ॥४३॥ अतो हं षण्मासाभ्यन्तरे तव पुत्राब्जेति दास्य

मित्रां करिष्यामि । राजा पुत्रा इच्छुः स विनयं पुनरुवाच ॥

कोटोपि सुमतः सज्जदोरो हति सतां शिरः ॥ अस्माच्च ज्ञाते ॥१६॥



न संसर्गाद्भूतेषां कर्तुं शक्तिं ॥ तथा सत्सङ्गिधा न  
मूर्खो याति प्रवीणताम् ॥ ४० ॥ ह्येतैर्हि मतिस्तान् हिनैः  
सह सभागमात् । समैश्च सततामेति विशिष्टैश्च विशि